

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 31
din 22.01.2014**

Dosar nr.: 478/2013

Petiția nr.: 3864 din 06.06.2013

Petent: S I

Reclamat: C Ș; S C; M CI; P V; B M din cadrul SNTFC CFR Călători S.A.

Obiect: discriminare directă și hărțuire, constând într-un comportament al părții reclamate care a dus la crearea unui cadru intimidant, ostil și ofensiv

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. S I cu domiciliul în loc. Brașov, județul Brașov

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. C Ș cu sediul în București,

I.2.2. Dorobanțu Valentin cu sediul în București, Bdul Dinicu Golescu, nr. 38, sector 1

I.2.3. S C cu sediul în București,

I.2.4. M C cu sediul în București,

I.2.5. P V cu sediul în București,

I.2.6. B M cu sediul în București,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul, solicită constatarea existenței unei fapte de discriminare săvârșită de către Crintea Ștefan-președinte și consilier Corpul de Control, S C-Membru, M C-membru și director tehnic, P V-Șef Serviciu Întreținere Spații Dezvoltare, B M - Șef Serviciu Patrimoniu, din cadrul SNTFC CFR Călători S.A. faptă care a constat într-un comportament care a dus la crearea unui cadru intimidant, ostil, ofensiv împotriva acestuia.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 3864 din data de 06.06.2013, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 3864 din data de 25.06.2013 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4308 din data de 25.06.2013 au fost citate părțile reclamate. Părțile au fost citate pentru data de 16.07.2013. Procedură nu a fost legal îndeplinită, fapt pentru care părțile au fost recitate pentru termenul de 27.08.2013. Procedură legal îndeplinită.

3.3. Prin adresa nr. 4247 din data de 20.06.2013 petentul a depus completare petiție.

3.4. Prin adresa nr. 5206 din data de 07.08.2013 Consiliul a transmis părții reclamate copie după completarea petiției.

3.5. Prin adresa nr. 5638 din data de 29.08.2013 Consiliul a înaintat petentului punctele de vedere înaintate de către părțile reclamate și a acordat termen pentru exprimarea concluziilor scrise până la data de 20.09.2013. Petentul a depus înscrisuri, declarații de martori.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția nr. 3864 din data de 06.06.2013, petentul, director al sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov, sesizează Consiliul cu o posibilă faptă de discriminare directă și hărțuire săvârșită împotriva acestuia de către conducerea SNTFC CFR Călători S.A București. Fapta de discriminare, la care se face referire a constat într-un comportament care a dus la crearea unui cadru intimidant, ostil, ofensiv împotriva acestuia. Petentul solicită demararea unui control asupra comportamentului celor indicați mai sus și luarea măsurilor legale față de modul în care au acționat împotriva petentului cu ocazia controlului efectuat în data de 25.04.2013 la sediul STFC Brașov, precum și față de atitudinea abuzivă a directorului General al STFC CFR Călători SA., petentul fiind supus încă din luna ianuarie 2013 la un tratament de hărțuire continuă la locul de muncă.

4.1.2. Petentul relatează că, în ultimele cinci luni a fost supus unui tratament discriminatoriu și de hărțuire morală din partea directorului general al SNTFC CFR Călători SA, prin sigilarea biroului înainte de a fi cercetat sau sancționat, îngrădindu-i astfel dreptul la muncă. Totodată susține faptul că membrii comisiei Corpului de control al directorului general i-au încălcat dreptul la apărare cu ocazia controlului efectuat la data de 25 aprilie 2013.

4.1.3. Petentul precizează că totul a început în data de 01 februarie 2013 când a fost convocat de către directorul general la București, unde, fără nicio

explicație, i-a cerut demisia, lucru cu care nu a fost de acord. A fost amenințat că va găsi o modalitate să îl îndepărteze din funcția de director al SNTFC Brașov.

În data de 23 februarie a fost chemat din nou la București, unde alături de omologii săi din cadrul STFC Timișoara, Cluj și Galați urma să se consulte cu directorul general în privința structurii organizatorice a sucursalelor. A fost chemat ultimul în biroul directorului iar în prezența d.nei P C-director Achiziții și d.nei N M-director Resurse Umane i s-a solicitat din nou demisia, petentul refuzând categoric.

În data de 25 aprilie 2013, la sediul STFC Brașov, o Comisie a corpului de control a directorului general a efectuat un control, ocazie cu care s-a întocmit nota de constatare prin care i s-a solicitat ca până la data de 10 mai 2013, să formuleze un punct de vedere cu privire la unele aspecte constatate cu ocazia controlului. Petentul susține că a dat în lucru acel punct de vedere, urmând a solicita unele relații suplimentare și altor instituții ce aveau legătură cu cele constatate de către Comisia de Control.

Cu toate că nu expirase termenul pentru formularea punctului de vedere la data de 08 mai 2013, a fost din nou chemat la București de către directorul general. În biroul directorului era și d.na P C (director achiziții) în prezența căreia i-a prezentat un raport al Corpului de control având data de 07 mai 2013, amenințând că dacă nu-și va înainta demisia va depune plângere la Parchet în baza aceluși raport de cercetare, garantându-i că va fi condamnat la patru ani de închisoare. Petentul susține că raportul Comisiei de control a fost încheiat la data de 07 mai 2013 înainte de expirarea termenului de 10 mai 2013, dată la care i-a fost cerut punctul de vedere prin care urma să clarifice situația constatată. Astfel, în opinia petentului i-a fost încălcat dreptul la apărare prin faptul că nu i s-a mai permis să expună punctul său de vedere.

Deranjat de atitudinea petentului directorul general l-a chemat în birou și a ordonat să predea cartela SIM și telefonul mobil încheindu-se în acest sens un proces verbal. Tot în acel moment i s-a solicitat predarea mașinii de serviciu, rămânând împreună cu șoferul în București fără telefon, fără mașină, situație considerată de petent a fi de o umilință de nedescris.

A doua zi petentul s-a prezentat la serviciu unde a constatat că nu mai are acces în biroul său, deoarece ușa era sigilată; nici la e-mail-ul de serviciu. De asemenea, i-a fost retrasă semnătura din bancă, măsuri ce au fost luate de către Șeful de Divizie (domnul C.G.) la dispoziția directorului general. Petentul a solicitat explicații în scris dar nu a primit niciun răspuns.

4.1.4. Din aceste motive petentul consideră că a fost pus într-o situație neplăcută, umilit în fața subalternilor și totodată împiedicat nejustificat să-și exercite atribuțiile de serviciu în condițiile în care la acea dată (09.05.2013) avea funcția de director al STFC Brașov, decizia de revocare din funcție s-a făcut decât după ce petentul a intrat în concediu medical. În baza raportului încheiat de către Comisia Corpului de Control directorul general a formulat plângere penală împotriva petentului, petentul considerând ca o îngrădire nejustificată a dreptului la muncă.

4.1.5. Prin concluziile scrise depuse, petentul își menține sesizarea și completează cu următoarele aspecte:

La data de 28 august 2013 Judecătoria Braşov a respins în mod definitiv plângerea formulată de către societate prin directorul general împotriva rezoluţiei procurorului de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Braşov, fiind menţinută soluţia de neîncepere a urmăririi penale împotriva petentului, respectiv Rezoluţia din 4 iunie 2013 (anexează extras de pe Portalul Instanţelor de judecată cu datele dosarului).

La data de 23 august 2013, deşi exista hotărârea definitivă a Judecătoriei Braşov menţionată mai sus, directorul general a dispus suspendarea contractului de muncă al petentului prin Decizia nr. AI/4817/2013 (pe care o anexează).

- după o serie de notificări adresate societăţii, în atenţia directorului general, în cele din urmă decizia de suspendare a contractului de muncă a fost anulată şi, începând cu data de 16 septembrie 2013 s-a întors la locul de muncă, unde, însă, în continuare biroul este sigilat, nu are acces la calculatorul de serviciu, nu are drept de semnătură în bancă, practic, nu i se permite să îşi exercite în totalitate atribuţiile de serviciu aferente funcţiei de director.

Mai mult, în continuare este pus într-o situaţie umilitoare faţă de subalternii săi, i s-a dat un birou la etajul 5 al clădirii în condiţiile în care secretara acestuia se află la etajul 2 unde este şi biroul sigilat.

În data de 18 septembrie 2013 a fost chemat la Bucureşti, la sediul SNTFC, alături de ceilalţi directori ai Sucursalelor STFC din ţară, la o şedinţă, unde directorul general a dispus să fie dat afară din birou şi ca atare nu i s-a permis să asiste la discuţii cu colegii.

4.1.6. Petentul precizează prin punctul de vedere depus, faptul că, directorul general nu face decât să confirme cele expuse în plângere. Astfel, se arată că în ce priveşte încălcarea dreptului la apărare a petentului, comisia de control de fapt nu l-a cercetat, ci a analizat modul de încheiere a contractului de închiriere şi executare a acestuia. Este o susţinere falsă atâta vreme cât comisia de control, prin Nota de constatare nr. 2/3/184/26.04.2013, depusă la dosar, a solicitat Conducerii STFC Braşov (adică petentului) un punct de vedere până la data de 10 mai 2013.

Mai mult, nu se poate susţine că nu a fost cercetat câtă vreme Raportul de cercetare nr. 1/2695/2013 întocmit de Corpul de control al Directorului general şi care poartă data de 7 mai 2013, concluzionează propunându-se "destituirea", "punerea la dispoziţia societăţii în vederea asigurării unui post conform pregătirii".

În continuare, directorul general arată că acel punct de vedere solicitat nu a fost depus de către petent nici până în prezent. Tocmai aceasta era nemulţumirea petentului: **înainte** de data limită până la care putea formula punctul de vedere, respectiv 10 mai 2013, comisia propune la data de 7 mai 2013 destituirea petentului, iar la data de 9 mai 2013 se formulează plângere penală împotriva acestuia pentru abuz în serviciu, concomitent cu aceasta emiţându-se şi decizia de suspendare a contractului de muncă şi totodată, sigilându-i-se biroul. În aceste condiţii, petentul susţine că este evident că punctul de vedere nu îşi mai avea rostul, deoarece deciziile în ce îl priveşte erau deja luate.

4.1.7. Toate aceste termene reies chiar din actele anexate punctului de vedere de către directorul general al SNTFC, astfel susține că ar fi relatat în plângere "fapte mincinoase" nu are niciun fundament și este o dovadă în plus că se continua acțiunea de intimidare prin amenințarea cu formularea de alte plângeri.

În concluzie, toate susținerile directorului general, dar și cele ale membrilor comisiei nu fac altceva decât să confirme cele sesizate.

Nu în ultimul rând, față de motivele expuse pe larg în sesizare, petentul solicită să se constate că în ultimele luni a fost supus unui tratament discriminatoriu și de hărțuire morală din partea Directorului General SNTFC CFR Călători SA, (prin faptul că i s-a îngrădit dreptul la muncă prin sigilarea biroului înainte de a fi cercetat sau sancționat). Se solicită Consiliului obligarea părții reclamate de a avea un alt comportament în relaționarea cu petentul, precum și constatarea faptului că membrii comisiei Corpului de control al Directorului General al SNTFC CFR Călători SA i-au încălcat dreptul la apărare cu ocazia controlului efectuat la data de 25 aprilie 2013.

Cu privire la încadrarea juridică a sesizării arată că potrivit art. 2 din Ordonanța 137/2000, **prin discriminare se înțelege** orice deosebire, **excludere, restricție** sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și **orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării**, în condiții de egalitate, **a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege**, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În consecință, petentul susține că prin acțiunile sale, atât Directorul General cât și membrii comisiei au săvârșit un abuz prin faptul că i-au încălcat dreptul la apărare cu ocazia controlului, i-au îngrădit dreptul la muncă, fiind pus de asemenea în situații umilitoare în față subalternilor, chiar și în prezent.

Susținerile părților reclamate

4.2.1. Prin adresa nr. 4737 din 15.07.2013 Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” - S.A., prin director general arată următoarele aspecte cu privire la obiectul petiției:

- prin Decizia directorului general al S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” - S.A. nr. 2532/23.04.2013 a fost constituită o comisie, care a avut ca obiectiv cercetarea unor aspecte din cadrul activității Sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov.

- comisia de cercetare a încheiat nota de constatare cu nr. 2/3/184/26.04.2013, înregistrată la Sucursala de Transport Feroviar de Călători Brașov sub nr. S5/D/144/07 decembrie 2006. Comisia a mai solicitat și un punct de vedere petentului cu privire la încheierea și derularea contractului.

4.2.2. La data de 07.05.2013 s-a încheiat raportul înregistrat la cabinetul directorului general al S.N.T.F.C. CFR Călători-S.A. sub nr. 1/2695/2013 prin care se reține în sarcina petentului acțiuni care au condus la un management defectuos la nivelul Sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov și care îmbracă forma infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, având la bază nerespectarea prevederilor art. 18 alin (1) lit.d) și h) din Statutul CFR Călători; art 1 lit E pct 22 din Dispoziția Directorului General al CFR Călători nr. 7/27.03.2001 privind competențele acordate Directorului Regionalei de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” - S.A., în sensul de a solicita și a primi acordul CFR Călători prin serviciul parc, patrimoniu, mecanic șef, serviciu ce ar fi verificat corectitudinea prevederilor contractului; nerespectarea prevederilor actului nr. 1/3/b/523/20noiembrie 2006 al C.F.R. Călători, neintroducerea în contractul nr. 515/D/144/2007 decembrie 2006 a modificării tarifare intervenită din iulie 2010, în Tariful Intern de Călători etc. La data de 09.05.2013 CFR Călători a depus plângere penală împotriva petentului urmare căreia directorul general al CFR Călători a emis decizia de suspendare a contractului de muncă până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. La aceeași dată petentul a intrat în concediu medical, motiv pentru care decizia de suspendare nu a putut produce efecte juridice, petentul figurând ca salariat cu contract individual de muncă în vigoare, aflat în incapacitate temporară de muncă.

4.2.3. Reclamatul susține că nu i s-a încălcat dreptul la apărare petentului deoarece comisia nu l-a cercetat pe petent, ci a analizat modul de încheiere a contractului de închiriere și de executare a acestuia.

De asemenea, precizează că, dacă petentul ar fi avut un punct de vedere față de cele solicitate de comisie acesta l-ar fi comunicat conducerii CFR Călători și ulterior, ceea ce nu s-a materializat. Prin semnarea contractului de închiriere a încălcat prevederile art. 18 alin. 1) și h) din statutul CFR Călători și nu numai. Prin aceste fapte a produs prejudiciu CFR Călători în cuantum de 137.256,09 lei.

4.2.4. Petentul în calitate de director a beneficiat, pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în conformitate cu prevederile cu caracter intern din cadrul CFR Călători, pe perioada cât a ocupat funcția de director al Sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov, de autoturism și telefon de serviciu, proprietate a CFR Călători. Ca atare, atâta timp cât contractul individual de muncă este suspendat aceste bunuri revin în proprietatea CFR Călători.

Referitor la adresa nr. S5/09.05.2013 menționată în cuprinsul sesizării reclamatul menționează că la sediul CFR Călători nu există înregistrată o astfel de adresă.

Măsura dispusă în sarcina petentului s-a luat în conformitate cu prevederile art. 52 lit.b) din Codul muncii, conform căroră, contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului în cazul în care angajatorul a formulat o plângere penală împotriva salariatului sau acesta a fost trimis în judecată pentru fapte penale incompatibile cu funcția deținută, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Astfel, pe de o parte nu se poate susține că prin aplicarea prevederilor legale se îngrădește nejustificat dreptul la muncă al petentului, iar pe de altă parte, în situația în care se constată nevinovăția salariatului, acesta își reia activitatea anterioară și i se plătește o

despăgubire egală cu salariul și celelalte drepturi de care a fost lipsit pe perioada suspendării contractului, în conformitate cu prevederile art. 52 alin.2) Codul muncii. Petentul până în prezent beneficiază de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă.

Reclamatul consideră că nu sunt îndeplinite cerințele reglementate de art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Precizează faptul că față de faptele mincinoase relatate de petent, de acuzațiile care nu corespund realității, în sprijinul învinuirii nedrepte directorului general, urmeză să se formuleze o plângere penală și o acțiune în instanță.

4.2.5. Prin adresa nr.4772 din 16.06.2013 domnul C Ș arată că, prin Decizia directorului general al S.N.T.F.C. "C.F.R. Călători"-S.A nr. 2532/23.04.2013 a fost constituită o comisie care a avut ca obiectiv cercetarea unor aspecte din cadrul activității Sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov.

Comisia de cercetare a încheiat nota de constatare cu nr. 2/3/184/26.04.2013, înregistrată la Sucursala de Transport Feroviar de Călători Brașov sub nr.S5/85/26.04.2013, prin care s-a consemnat faptul că, petentul, asistat de consilier juridic au pus la dispoziție comisiei o serie de acte referitoare la contractul de închiriere nr.515/D/144/07 decembrie 2006. Comisia a mai solicitat și un punct de vedere privitor la încă patru aspecte ce urmau a fi lămurite de petent cu privire la încheierea și derularea contractului.

La data de 07.05.2013 se încheie raportul înregistrat la cabinetul directorului general al S.N.T.F.C. „C.F.R. Călători” - S.A. sub nr. 1/2695/2013 prin care se reține în sarcina petentului acțiuni care au condus la un management defectuos la nivelul Sucursalei de Transport Feroviar de Călători Brașov și care îmbracă forma infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, având la bază următoarele motive:

- nerespectarea prevederilor art.18 alin.(l) lit.d) și h) din Statutul CFR Călători, anexă la H.G. nr.584/1998, respectiv contractul în cauză, împreună cu actele adiționale la acesta a fost încheiat de către petent, fără să existe aprobarea Consiliului de Administrație a CFR Călători pentru încheierea acestora; încălcarea prevederilor art.I lit.E pct.22 din Dispoziția Directorului General al CFR Călători nr.7/27.03.2001 privind competențele acordate Directorului Regionalei de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” - S.A. (actualmente STFC Brașov), în sensul de a solicita și a primi acordul CFR Călători prin serviciul parc, patrimoniu, mecanic Șef, serviciu ce ar fi verificat corectitudinea prevederilor contractului;
- nerespectarea prevederilor actului nr 1/3/b/523/20 noiembrie 2006 al C.F.R Călători S.A. în care se preciza în clar faptul ca termenul maxim pentru care se poate încheia un contract închiriere era de 3 (trei) ani, în sensul că, prin actul adițional nr. 1 la contractul înregistrat la 17.09.2007, valabilitatea acestuia (pe o perioadă de 5 ani) s-a prelungit până la 13.02.2017;
- neintroducerea în contractul nr. 515/D/144/07 decembrie 2006 a modificării tarifare intervenită în iulie 2010, în Tarifului Intern de Călători (TIC), respectiv au fost introduse valori în euro/an pentru prestațiile referitoare la folosința liniilor CF

din incinta Depoului de Locomotive Braşov şi a schimbătorului de cale (tip şină) cu nr. 45, fapt ce a condus la constituirea unei pagube CFR Călători;

- se iterează faptul că, petentul, prin semnarea contractului de închiriere, a încălcat prevederile art.18 alin.(l) lit.d) şi h) din Statutul CFR Călători, anexă la H.G. nr.584/1998, ale art.I lit.E pct.22 din Dispoziţia Directorului General al CFR Călători nr.7/27.03.2001 şi ale actului nr 1/3/b/523/20 noiembrie 2006 al C.F.R Călători S.A. Prin aceste fapte a produs un prejudiciu CFR Călători în cuantum de 137.256,09 lei.

4.2.6. În ceea ce priveşte încălcarea dreptului la apărare a petentului precizează că acest drept nu i-a fost îngrădit şi încălcat de către comisie în totalitate sau individual de vreun membru al comisiei, neefectuându-se o cercetare disciplinară în conformitate cu prevederile Codului Muncii.

În primul rând, comisia numită prin Decizia nr.2532/23.04.2013 nu l-a cercetat pe petent, ci a analizat modul de încheiere a contractului de închiriere şi de executare a acestuia.

În al doilea rând, petentului i s-a solicitat un punct de vedere faţă de cele patru aspecte solicitate de comisie, acestea ar fi trebuit obligatoriu comunicate înainte de data de 10 mai 2013, cu începere din data luării la cunoştinţă sub semnătură privată a conţinutului notei de constatare, adică nr.S5/85/26.04.2013 până în data de 10 mai 2013 ultima zi.

4.2.7. Orice Notă de constatare aprobată de Directorul General al SNTFC "CFR Călători" SA are caracter obligatoriu, reprezintă un ordin de serviciu transmis spre executare factorilor implicaţi în nota de constatare, în speţă petentul, ordin ce nu l-a executat, iar cu data de 09 mai intrând în Concediul Medical.

V. Motivele de fapt şi de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reţine faptul că petentul consideră discriminare directă şi hărţuire, comportamentul părţilor reclamate care a dus la crearea unui cadru intimidant, ostil şi ofensiv împotriva acestuia.

5.2. **În drept**, conform **art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată**, prin **discriminare** se înţelege orice deosebire, excludere, restricţie sau preferinţă, pe bază de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenenţă la o categorie defavorizată, precum şi orice alt ***critériu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege***, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

5.3. Colegiul Director reţine dispoziţiile **Convenţiei Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor şi libertăţilor recunoscute de prezenta convenţie, trebuie sa fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice*

sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

5.4. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** ”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație” și **paragraful 2** ”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1 ”.

5.5. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de Romania sau cele prevăzute de legislația națională, **după cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că ”Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:”; **art.2 alin.1** ”..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,”, precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 ”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,”.

5.6. În cazul **hărțurii** pentru a se reține un **raport de cauzalitate trebuie să rezulte din însăși prevederile art. 2 alin. 5 din O.G. nr. 137/2000, republicată**. Astfel, constituie **hărțuire** și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.

5.7. În materia nediscriminării, potrivit **art. 20 alin. 6 din O.G. nr. 137/2000, republicată** ”Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar **persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.**”

5.8. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

a) existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

b) existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

c) tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.9. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct însă efectul unei măsuri, practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.

5.10. Având în vedere susținerile petentului cu privire la actele de hărțuire săvârșite împotriva sa, Colegiul director se raportează la prevederile art. 2 alin.1 și art. 2 alin. 5 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.5: “Constituie hărțuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. Hărțuirea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

5.11. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de hărțuire este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de hărțuire se circumstanțiază într-un comportament care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „orice comportament”. Sintagma „orice comportament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise sub forma unor afirmații exprimate prin cuvinte, verbal sau în scris,

gesturi, acte sau fapte etc. Mobilul sau cauza comportamentului este determinat de un criteriu inerent, care este în mod expres prevăzut de legiuitor, într-o listă neexhaustivă, având în vedere că textul de lege prezintă într-o enumerare cu caracter determinat criteriul de „rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant”. Caracterul neexhaustiv este dat de însăși sintagma „sau orice alt criteriu” alăturată criteriilor exprese. Sintagma „sau orice alt criteriu”, practic oferă posibilitatea reținerii oricărui alt element nespecificat de lege, dar care este materializat ca fapt determinant în săvârșirea forme de discriminare denumită ca hărțuire. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

5.12. Colegiul reține că aspectele imputate de petent se plasează în legătură cu faptul că i s-a sigilat biroul profesional înainte de a fi cercetat sau sancționat. Petentul susține că raportul Comisiei de control a fost încheiat înainte de expirarea termenului dat pentru a-și exprima punctul de vedere în privința clarificării situației constatate. Petentul susține că i s-a încălcat dreptul la apărare prin faptul că nu i s-a mai permis să expună punctul său de vedere. Partea reclamată consideră că aspectele imputate de petent se poziționează în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, disfuncționalități în exercitarea funcției iar cu privire la încălcarea dreptului la apărare a petentului, comisia de control de fapt nu l-a cercetat, ci a analizat modul de încheiere a contractului de închiriere și executare a acestuia.

5.13. Luând act de susținerile contradictorii ale părților, de probele depuse la dosar, totalitatea înscrisurilor depuse de părți, Colegiul director reține că întreg complexul de împrejurări invocate în cauză, ce pun în discuție justificarea drepturilor subiective ale petentului, sunt corelative, în primul rând, exercitării raporturilor de serviciu, indisolubil legate de calitatea deținută în raport cu partea reclamată și invers. Din acest punct de vedere, Colegiul nu poate face abstracție de faptul că aspectele invocate în cauză izvorăsc dintr-un cumul de împrejurări desfășurate în timp, legate de aspecte ce vizează sine qua non legalitatea desfășurării unor acțiuni, activități sau operațiuni, acte sau regulamente, solicitări etc. asimilate unor acte nelegale sau abuzive, în raport cu prevederile legale aplicabile situațiilor date. Întreg complexul de împrejurări dedus analizei Colegiului pune în discuție, în mod indisolubil, aspecte de legalitate ce vizează circumstanțe relativ la calitatea petentului. Acest aspect rezultă din însăși susținerile contradictorii ale părților circumscrise măsurilor dispuse cu un evident caracter ipotetic de ilegalitate versus legalitate, abuziv versus neabuziv. Colegiul

reține că aspectele sesizate vizează în speță îndeplinirea defectuoasă ori neîndeplinirea unor acte în exercitarea atribuțiilor funcției deținute de petent ori de reclamat conform prevederilor legale incidente ori corespunzătoare postului deținut, ce au avut ca scop sau efect o vătămare a intereselor petentului având drept consecință afectarea relațiilor de muncă.

5.14. Din acest punct de vedere, sub aspectul prevederilor art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată, în prezenta speță, Colegiul este de opinie că nu pot fi reținute prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui criteriu interzis, în sensul art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000. O atare prezumție ar fi trebuit să permită cel puțin a se presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între faptele imputate părții reclamate și un eventual criteriu interzis (rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată sau alt criteriu).

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate în petiție nu reprezintă discriminare/hărțuire conform art.2 alin.1, respectiv art.2 alin.5 al **O.G. nr. 137/2000**, republicată (lipsă criteriu);
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – membru

CAZACU IOANA LIANA – membru

HALLER ISTVAN – membru

LAZĂR MARIA – membru

PANFILE Anamaria – membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – membru

THEODORA BERTZI – membru

VASILE ALEXANDRU – membru

Hotărâre Redactată: S.C.S., Tehnored. V.F

Data redactării: 31.01.2014

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.